

कुशीचरोऽथ मोहाको सप्तमस्तु महादुःखः ।
 तन्नामाङ्गानि वर्षाणि शाकद्वीपे चकार च ।
 तथा द्रुतिमतः सप्त पुनश्चापि निनोद्य मे ।
 कुशीको मनोऽनुगच्छोऽयः प्रधानस्थान्यकारकः ।
 सुनिच द्रुद्धिभवे सप्तमस्तु तथावरः ।
 तेषां खनामधेयानि क्रौञ्चद्वीपे तथाभवन् ॥३॥
 ज्योतिषतः कुशीपे पुन्रनामाङ्कितानि वै ।
 तत्रापि सप्त वर्षाणि तेषां नामानि मे श्रुत्वा ।
 उद्भिन्नं धेनुमन्वेव हेरयं जन्ममेव च ।
 हृतिमत् प्रभाकरश्चैव कपिलश्चापि सप्तमम् ।
 वपुष्मतः सुताः सप्त शास्त्रवेष्टस्य बाभवन् ।
 जेतव्य हरितश्चैव जीमूतो रोहितश्चापि ।
 वैद्युतो मानवश्चैव महापः हृत्प्रभक्तया ।
 तथैव शास्त्रवे तेषां खनामानि तु सप्त वै ।
 सप्तमेधातिथेः पुनः प्रचक्षीपेत्तरस्य वै ।
 तेषां नामाङ्कितेषां पौष्पद्वयं सप्तमिदं तम् ।
 पूर्वं ज्ञानभयं वर्षं शिशिरस्तु सुखीदयम् ।
 ज्ञानमन्त्रश्च शिवश्चैव जैमकश्च तथा ध्रुवम् ।
 प्रचक्षीपादियुक्तं शाकद्वीपान्तिकेयु च ।
 ज्ञेयः पञ्चसु धर्माश्च वर्षाभ्रमविभागजः ॥४॥
 यानि किंपुरुषाद्यानि वर्षाणि त्वा हिमाद्रयम् ।
 सुखमायुष्य रूपं च धर्मैश्च निवृत्तः ।
 पञ्चस्तेषु वषट् सर्वं साधारणं स्मृतम् ॥५॥
 आसीद्वायुः पिता पूर्वं जम्बुद्वीपं ददौ द्विज ।
 तस्य पुत्रा वभूवुर्हि प्रजापतिवत्तमा नव ।
 ज्येष्ठो नाभिरिति स्थातस्तस्य किंपुरुषोऽनुजः ।
 हरिवर्षस्तृतीयस्तु चतुर्थोऽभूद्विनाहतः ।
 रम्यश्च पञ्चमः पुनो हरिश्च वष्ट उच्यते ।
 कुर्वन् सप्तमस्तेषां भद्राश्चाष्टमः स्मृतः ।
 नवमः केतुमातुश्च तन्नामा वर्षवस्थितिः ॥६॥
 यानि किंपुरुषाद्यानि वर्षाणि त्वा हिमाद्रयम् ।
 तेषां खभावतः विष्टिः सुखप्राया स्मृततः ।
 विपर्ययो न तेवञ्चि जरावृद्धभयं न च ।
 धर्माधर्मा न तेवञ्चां नोत्तमाधममध्यमाः ।
 न वै चतुर्थमावस्था नाशमाः क्रतवो न च ॥७॥
 आसीद्विष्णुर्नोभिश्च ऋषभोऽभुत् सुतो द्विज ।
 ऋषभाङ्गरतो जज्ञे धीरः पुनश्चाष्टाङ्गरः ।
 सोऽभिनिच्यर्षभः पुनं महाप्रव्रज्यमास्थितः ।
 तपस्तेषु महाभागः पुनश्चाष्टमसंश्रयः ॥८॥
 हिमाद्रं दक्षिणं वर्षं भरताय ददौ पिता ।
 तस्माच्च भारतं वर्षं तस्य नाम्ना महाजनः ।
 भरतस्याभुत् पुनः सुमतिर्नाम धार्मिकः ।
 तस्मिन् राज्यं समावेश्य भरतोऽपि वनं ययौ ।
 यतेषां पुनर्पौत्रैश्च सप्तद्वीपा वसुधरा ।
 प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तु सुता खायम्भुवैजने ।
 सप्त खायम्भुवः सगैः कथितस्ते द्विजोत्तम ।
 पूर्वमन्वन्तरेऽस्य किमन्वत् कथयामि ते ॥”
 इति मार्कण्डेयपुराणे खायम्भुवे मन्वन्तरे भुवन्-
 त्रयोः ॥ ७ ॥ अन्त्यः ।

स्तत उवाच ।

“केतुमावे वराः काकाः सर्वे पनसभोजनाः ।
 खियचोत्पलपत्राश्च जीवन्ति च वर्षावृतम् ॥

भद्राश्च पुरुषाः सुताः खियचन्मनुष्यजिभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्ति वायुभोजनाः ॥९॥
 रम्यकं पुरुषा नाथ्यो रमन्त्यारजतप्रभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपञ्च च ।
 जीवन्ति तत्र सत्त्वस्था न्ययोधमनभोजनाः ।
 हिरण्यस्यै हिरण्याभाः सर्वे न जकुचाशनाः ।
 एकादशसहस्राणि शतानि दशपञ्च च ।
 जीवन्ति कुर्वन्ते तु श्रमाङ्गाः सौरभोजनाः ॥
 सर्वे मिथुनजाताश्च निवृत्तं सुखनिषेधिनः ।
 चन्द्रद्वीपे महादेवं यजन्ति सततं शिवम् ॥
 तथा किंपुरुषे विप्रा मानवा जैमसन्निभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्ति प्रचभोजनाः ॥
 यजन्ति सततं देवं चतुर्थं चतुर्थं चतुर्थं चतुर्थं ।
 ध्याने मनः समाधाय सदा वा भक्तियुताः ॥१०॥
 तथा च हरिवर्षेऽपि महारजतसन्निभाः ।
 दशवर्षसहस्राणि जीवन्ति सूरसाशिनः ॥
 तत्र नारायणं देवं विन्योनिं सनातनम् ।
 उपासते सदा विष्णुं मानवा विष्णुभाविताः ॥
 तत्र चन्द्रप्रभं सुभं सुहृत्कण्टिकनिर्मलम् ।
 विमानं वासुदेवस्य पारिजातवनाश्रितम् ।
 चतुर्द्वारमणौपत्यं चतुर्द्वारण्यनयुतम् ।
 प्राकारेऽदशभिर्युक्तं सुगन्धं ससुहृदम् ॥
 स्थाटिकैर्मण्डपैर्युक्तं देवराजयष्टोपमम् ।
 खर्वस्तम्भसहस्रैश्च सर्वतः समलङ्कृतम् ॥
 जैमवोपानसंयुक्तं नानारक्तोपशोभितम् ।
 दिव्यसिंहासनोपेतं सर्वशोभासमन्वितम् ॥
 सरोभिः स्नादुपायैर्वै नैर्दोभिश्चोपशोभितम् ।
 नारायणपरैः सुहृन्देश्चयनतपरैः ॥
 योगिभिश्च समाकौर्षं ध्यायद्भिः पुरुषं हरिम् ।
 सुवद्भिः सततं मन्त्रैर्नमस्यद्भिश्च माधवम् ॥
 तत्र देवादेवस्य विष्णोरभिततेजसः ।
 राजानः सर्वकालस्तु महिमानं प्रकुर्वन्ते ।
 गायन्ति चैव वृत्तानि विनाविन्यो मनोरमाः ।
 खियो यौवनशालिन्यः सदा मञ्जनतपराः ॥
 इजावते पद्मवर्णा जम्बुफलरसाशिनः ।
 जयोदशसहस्राणि वर्षाणां च स्थिरायुषः ॥
 भारते तु खियः पुंश्चो नानावर्णाः प्रकीर्तिताः ।
 नानादेवाश्चैव युक्ता नानाकर्मणि कुर्वन्ते ।
 परमायुर्मतं तेषां शतं वर्षाणि सुव्रताः ।
 नवयोजनसाहस्रं वर्षमेतत् प्रकीर्तितम् ॥
 कर्मभूमिरियं विप्रा नराभामाधिकारिणाम् ।
 महेन्द्रो मलयः सप्तः सुहिमाशुचपर्वतः ॥
 विश्वश्च पारिपाञ्च सप्ताश्च कुलपर्वताः ।
 रत्नद्वीपः कशेरुमास्तान्त्रवर्णो गभस्तिमान् ॥
 नागद्वीपश्चाप्यौन्वो गन्धर्वस्य वाववः ।
 अयन्तु नवमस्तेषां द्वीपश्च सागरावृतः ॥
 योजनानां सप्तसन्तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरः ।
 पूर्वं किराताक्षयान्ति पश्चिमे यवनाक्षया ।
 नाक्षयाः चत्त्रिया वैश्या मध्ये शूद्रास्तथैव च ।
 द्रव्यायुधवणिज्याभिर्नैर्यम्यश्च मानवाः ॥
 खवन्ते पावना नद्याः पर्वतेभ्यो विनिःसृताः ।
 शतहन्त्रभामा च सरयुर्वसुना तथा ॥

हरावती वितस्ता च विपाश्वा देविका कुङ्कुः ।
 गोमती धूतपापा च बाहुदा च दृष्टवती ॥
 कौशिकी लोहिता चैव हिमवत्पादनिःसृताः ।
 वेदस्तुतिर्वेदमती व्रतज्ञी त्रिविदा तथा ॥
 पर्णासा वन्दना चैव सदानीरा मनोरमा ।
 चर्मन्तरी तथा नृपा विदित्वा वेदवत्यपि ॥
 शिशुः शशिन्यपि तथा पारिपाञ्चाश्रयास्तथा ।
 नर्मदा सुरसा शाना दशार्णा च महानदी ॥
 भद्राकिनी चित्रकूटा तामसा च पिशाचिका ।
 चित्रोत्पला विपाश्वा च माङ्गना बाहुवाहनी ॥
 हिमवत्पादना नद्यः सर्वपापहरा वृणाम् ।
 तापी प्रयोक्षी निविन्त्या शीतोदा च महानदी ॥
 वेत्ता चैतरवी चैव बलाका च कुसुहती ।
 तोया चैव महागौरी दुर्गा चान्तःशिला तथा ॥
 विन्ध्यपादप्रसृतास्तु नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ।
 ऋषिज्जला त्रिसामा च मन्दगा मन्दगामिनी ॥
 कृपा पानाश्रिणी चैव ऋषिका वंशकारिणी ।
 शुक्तिमत्पादसंज्ञाताः सर्वपापहरा वृणाम् ॥
 आसी नद्युपनद्यश्च शतशो द्विजपुङ्गवाः ।
 सर्वाः पापहराः पुण्याः स्नानदानादिकर्मसु ॥
 तास्त्रिमे कुर्वन्तु मध्यदेशादयो जनाः ।
 पूर्वं देशादिकाश्चैव कामरूपनिवासिनः ॥
 औदाः कलिङ्गमगधा दाक्षिणात्याश्च सर्वशः ।
 तथा परान्ताः सौराष्ट्राः शूद्राभीरास्तथा-
 न्द्राः ॥
 मानका मालवाश्चैव पारिपाञ्चनिवासिनः ।
 सौवीराः सैन्धवा वृणाः शाङ्गाः कन्यनिवा-
 सिनः ॥
 भद्रा वासाक्षयाम्भटाः पारसीकास्तथैव च ।
 आसी पबन्ति सलिलं वसन्ति सरितां सदा ॥
 चत्वारि भारते वर्षे युगानि कवयोऽभुवन् ।
 क्षतं चेत्ता दापरश्च कलिञ्चात्यञ्च न क्षिप्तम् ॥
 यानि किंपुरुषाद्यानि वर्षाणि त्वा महावर्षयः ।
 न तेषु शोको नायासो नोद्वेगः सुहृदयश्च ॥
 सुखाः प्रजा निरातङ्गाः सर्वदुःखविनिर्जिताः ।
 रमन्ते विविधैर्भविः सर्वाश्च स्थिरयौवनाः ॥”
 इति कूर्मपुराणे ४४ अध्यायः ॥
 अपरं वामनपुराणे ११ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥१॥
 प्रभवादिवर्षाणि वत्सरश्च द्रष्टव्यानि । तत्र
 बहिष्ठा पूण्या देवो यथा,—
 “संवत्सरप्रमायेन देयः हत्वा पुरो हि ताः ।
 यद्व्या विधिना तात सर्वकामप्रविहृताः ॥
 महाभयविनाशाय महारिपुवधाय च ।
 महाभुदयकामाय महाविहिफल्य च ।
 पूजयेत् तद्व्यवेहोर्वि बहिष्ठा परमेश्वरीम् ॥
 ऋतुनागलता पीडा यच्चरचोपहोद्वया ।
 संवत्सरमहादोषजन्यैस्तुपमहेना ॥
 केतुकाशनिराहूतो भीमाकेशितभाजुनाः ।
 शमयेद्यजमानस्य देवीहोमरतस्य च ॥
 मङ्गलादिविधानेन महाकानाभिधायकैः ।
 चक्रवर्णपुष्पकैपलरैर्माभिपूज्यैः ॥
 मङ्गला मङ्गलं चते विधिना पूजिता तुते ॥